

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Csp/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200585
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518200585.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: G. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K. 3, XXX XX K. R., v konaní o zaplatenie 56,49 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 23.4.2018 žalobu voči žalovanej, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 56,49 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že medzi jeho právnym predchodcom, Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalovanou bola dňa 8.7.2008 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebný úver vo výške 995,82 eur (30.000,- Sk). Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť 84 mesačnými splátkami úveru vo výške 18,33 eur splatnými k 8. dňu v mesiaci. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý ku dňu 8.8.2008 a dátum poslednej mesačnej splátky úveru a zároveň dátumu splatnosti úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý ku dňu 8.7.2015. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť uhrádzať mesačné splátky úveru riadne a včas, dostala sa do omeškania s vrátením poskytnutého úveru a zaplatením úrokov z úveru. V predmetnom súdnom konaní si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie neuhradených splátok úveru, a to splátky č. 82 splatnej dňa 8.5.2015, č. 83 splatnej dňa 8.6.2015 a č. 84 splatnej 8.7.2015, všetky vo výške po 18,83 eur. Nakoľko žalovaná tento svoj dlh vo výške 56,49 eur neuhradila, odo dňa 9.7.2015 je v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy vo výške 56,49 eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.8.2015 uzatvorenej medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nesplateného úveru v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi. Na základe uvedeného si žalobca uplatňuje voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy vo výške 56,49 eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy vo výške 56,49 eur od 9.7.2015 do zaplatenia, náhrady súdneho poplatku za žalobu a náhradu trov konania.

2. Žalobca k žalobe pripojil listiny označené ako: Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 8.7.2008, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., fotokópia výpisu z úverového účtu a fotokópiu Oznámenia o postúpení pohľadávky a podací hárok.

3. Listom zo dňa 25.4.2018 vyzval súd žalobcu na vyjadrenie, akú sumu z predpísaných úhrad žalovaná uhradila a na presnú špecifikáciu žalovanej sumy (akú časť sumy tvorí istina, akú časť sumy tvoria

zmluvné pokuty, úroky, úroky z omeškania, poplatky, resp. iné príslušenstvo) a uviedli spôsob ich výpočtu. Žalobca na výzvu súdu nereagoval.

4. Súd poučil žalovanú o jej procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanej poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ju vyzval, aby sa k nej vyjadrila, uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie jej tvrdení.

5. Súd tieto listiny doručoval žalovanej na adresu jej trvalého bydliska, avšak na tejto adrese si žalovaná zásielku neprevzala. Keďže súdu sa dostupnými lustráciami nepodarilo zistiť presnú adresu súčasného pobytu žalovanej mimo miesta trvalého bydliska, požiadal o prešetrenie súčasného miesta pobytu žalovanej Mestskú políciu Stará Ľubovňa. Mestská polícia Stará Ľubovňa listom zo dňa 29.6.2018 oznámila súdu, že podľa informácie matky N. M. žalovaná má už sedem rokov trvalý pobyt v B..

6. Následne súd v zmysle § 116 ods. 2 CSP zverejnil na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu oznámenie o podanej žalobe, ktorá sa v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia považuje za doručení dňom 16.8.218. Žalovaná sa k žalobe a jej prílohám nevyjadrila.

7. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský spor v hodnote do 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, súd nenariadil vo veci pojednávanie, ale dňa 10.1.2020 vyvesil na úradnej tabuli súdu a zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie, že dňa 3.2.2020 bude vo veci vyhlásený rozsudok v zmysle § 297 písm. b/ CSP a následne v tento deň vyhlásil rozsudok vo veci samej.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

9. Dňa 8.7.2008 uzavrela žalovaná s právnym predchodcom žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) zmluvu označenú ako Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru, reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, a to s nasledovnými parametrami - spotrebný úver: bezúčelový, výška úveru: 30.000,- Sk, lehota splatnosti 84 mesiacov, mesačná anuitná splátka 567,13 SKK, črpanie úveru jednorázovo dňa 8.7.2008, celkový počet splátok 84, dátum prvej a poslednej anuitnej splátky 08/08/2008 - 08/07/2015, výška úrokovej sadzby ku dňu schválenia úveru 12,9 %, ročná percentuálna miera nákladov 18,84 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 17,38 %.

10. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.8.2015 spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej žalobcovi ako postupníkovi. Túto skutočnosť Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanej listom zo dňa 15.12.2015, zásielkou podanou na pošte dňa 17.12.2015.

11. Následne žalobca uplatnil svoj nárok na zaplatenie 56,49 eur voči žalovanej podaním žaloby na súde dňa 23.4.2018. Žalobca v žalobe neuviedol, akú sumu žalovaná uhradila (zaplatené splátky bližšie nešpecifikoval ani na výzvu súdu), uviedol len, že sa domáha zaplatenia posledných troch neuhradených splátok úveru (č. 82, 83 a 84, splatných 8.5.2015; 8.6.2015 a 8.7.2015) a to každá vo výške 18,83 eur, teda celkom 56,49 eur a úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy vo výške 56,49 eur od 9.7.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

12. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase výpovede zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa ustanovenia § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osoba, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jej príslušenstva; to neplatí, ak súčasť všetkých omeškaní klienta sa splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

23. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v OZ), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, ak: je pohľadávka splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

24. Uvedené skutočnosti považoval súd za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

25. Súd teda poukazuje na ust. § 92 ods.8 Zákona o bankách, z ktorého vyplýva, že banková pohľadávka môže byť postúpená, ak je splatná, po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené

omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

26. V predmetnom konaní žalobca nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky bol vyzval žalovanú v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca k žalobe pripojil len oznámenie o postúpení pohľadávky, avšak toto oznámenie je zo dňa 15.12.2015, teda už po tom, čo bola pohľadávka voči žalovanej postúpená žalobcovi. Keďže žalobca nepreložil a nepreukázal doručenie výzvy žalovanej v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, súd má za to, že žalobca nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Dôkazná povinnosť splnenia podmienok je na žalobcovi, ktorý v danom prípade, čo do splnenia zákonných podmienok, neuniesol dôkazné bremeno. Súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov, napríklad na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/313/2016 zo dňa 20.10.2016, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 zo dňa 19.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016 a ďalšie.

27. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na túto skutočnosť dospel súd k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

28. Súd svoj záver o neplatnom postúpení pohľadávky opiera o právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017, (rozsudok zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018), podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

29. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010).

30. Súd na záver už len poznamenáva, že aj keby mal preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu, po preskúmaní žaloby a listín k nej pripojených súd zistil, že žalobca v konaní nepredložil žiadne doklady o čerpaní a splácaní finančných prostriedkov žalovanou. K žalobe bol síce pripojený výpis z úverového účtu, avšak nevyplýva z neho, akú sumu žalovaná uhradila a akú časť z uhradenej sumy tvorí istina, akú časť sumy tvoria zmluvné pokuty, úroky, úroky z omeškania, poplatky, resp. iné príslušenstvo. Napokon to, v akej výške žalovaná uhradila splátky úveru, nie je uvedené ani v žalobe, keďže bez uvedenia sumy, akú žalovaná z úveru splatila, je v žalobe uvedené len to, že žalobca sa podanou žalobou domáha voči žalovanej zaplataenia posledných troch splátok á 8,83 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Ak by teda aj bola daná aktívna legitimácia žalobcu (čo súd nemal preukázané), nárok žalobcu by bol zrejme nedôvodný.

31. O nároku na náhradu trov konania žalovanej súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, teda by mala nárok na náhradu trov konania, ktoré by žalobca bol povinný jej nahradiť. Žalovanej v konaní však žiadne trovy nevznikli a preto jej súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.